

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 7. Sagæ foras vectæ sub alieno schemate vulneratæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

anum, quæ subsistens, eo transeunte, atque cum risu in eum respectans, in morem nocturnæ felis, *Meau, Meau* clamavit. Ambiguus diu fuit vir ille, an non vetulæ nomen magistratui obijcere deberet: sed timuit, ne illa negante, ipse affirmans litus, quod dicitur, araret, & non crederetur, quod non legitimè probaretur. Potuisset lupum auribus tenere, si aures illi abscidisset. Fecisset enim ex aurito teste, oculatum, si aures ad consulem detulisset.

§. VII.

Saga foras vecta, sub alieno schemate vulnerata.

Hoc pacto illa deprehensa est, quæ An. 1587. capta est Caleti, vbi ad pontem Nuleti duo Walonum signa, præsidio posita, limitem contra Bolonienses, tum hostes, tuebantur. Sub vesperam, súdo cælo, Pro-cubitores duo conspexerant subnigram nubem supra capita sua transuolantem. Eam dum contemplantur, confusas magnæ multitudinis voces sibi videbantur audire, nullum tamen hominem poterant conspiciere. Tum alter audacior, quid hoc rei est, inquit, fatin' securi? Si videtur librabo arcubuziam in nubem, & experiar, quid

Martin.
Del. 21. 5.
mag. disq.
sect. 3.

quid vehat. Annuente socio, immò iubente, explodit. Dictum, factum. Cum tonitru sclopi, cadit ex nube, non fulmen, sed fulmine ic̄ta mulier, ebria, vestibus exuta, bene obeso corpore, & media atate, iacetq̄; ante pedes militum femur traiecta duplici vulnere. Difficile est cum hoc hominum genere agere; plenum est mendacijs; plenū periurijs, & ad fingendum condocefactum. Quare & hæc saga capta, se mentis impotem simulavit, nec fere aliud alloquentibus referebat, quàm: *Hostésne, an fœderati?* Quæ ars est multarum, vt se mentis impotes fingant, præsertim si in antilogijs deprehendantur. Adde alterum ex eodem authore. *Vix quinquennium effluxit, inquit, cum in pago quodam occidua Flandria, ubi fascinaria pestis mirè gliscit, haud procul à Dixmuda, pœne ad Ieperlee & Isara conflugem sito contingit; quod ab homine religioso, fide digno, qui tum illic in vicinia, auditione accepi. Rusticus quidam una cum filio adolescente in symposio potitans, limis observabat coquam mensuras cerevisia, quam propinabat (vt solent) bifurca notantem creta. Dissimulat nihilominus dum compotatio soluitur. Tum hospitam vocat, vt calculum expens*

Idem l. 2.
q. 18.

expensi subducat. Petit ista quantum creta notarat: negat ille, & multis ultro citroq; iactis, pecuniam in mensam proicit, quam sciebat sufficere; & discedit; stomachabunda hac, tu verò, ait, non hinc hodie poteris domum, vel non ego, qua sum. Abit contemnens muliercula minas. Ubi peruenit ad fluiolum, in quo scapham reliquerat, nequit una cum filio admodum valido summa ope eam à ripa contis depellere. Diceret clavis affixam vicino solo. Fors duo tresue milites illic iter habebant. Compellat, & contubernales, clamat, boni. Venite suppetias, ut hinc lintrem de ripa deducamus: merces opera futura largum à me bibale. Parent & ingressi, quantum possunt, protrudunt. Diu frustra fuere, anhelus unus & sudans, quin sarcinas & onera hac efferrimus, fortè vacuam commodius deducemus. Fit: Et ecce, mercibus expositis, vident in sentina ingentem luridum bufonem scintillantibus oculis eos intuentem. Non tulit unus militum, sed gladij cuspide perforatum ad guttur tumidatum in aquam eicit. Ille quasi exanimis in tergum pronoluitur ventre supinato. Vulnera natitanti imponunt ceteri alia, & repente navis soluitur, latus rusticus ad idem unde venerat hospitium auxiliares reducit: po-

tum petit: præbet ancilla: *Quærit ille, ubi hospita? audit pessimè habere, & animam in lecto agere. Quid, inquit, inepta, ebrium me putas? Vix mediapars horæ elapsa, cùm ego illam isthic sanam, & malam, qualis tu, reliqui? Eo, & visam, quid hoc rei? intrat in thalamũ, inuenit collum & ventrem vulneribus perfossam, laceramq; expirasse. Unde hæc, exclamat, vulnera? Nescire se profitetur ancilla, nec domo, quod sciret, pedem extulisse. Itur ad Magistratum, vulneracissim punctimq; illata inueniuntur. Iisdem in locis, quibus bufonem, qui nusquam comparabat, milites distinxerant. Hæc ille.*

§. VIII.

*Saga in vrsum, & sagi in truncum & bouem
lepida conuersio.*

Quibus addi possunt duo ex Austria. Ibi enim Serenissimus Archidux Carolus in venatione quadam, ceruos, credo, secutus, incidit in immanem quendam vrsum, quem iaculatu plumbeæ glandis petens, audiit fæmineam vocem, *ve mihi*, clamantem, quam secutus, reperit vrsum in anum conuersum, quæ pro præda humi iacuit, ex globi ictu interemta. Rem hanc narrari audiui ab ijs, qui Archiduci erant